

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 422/2022
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Николић, адвокат из ..., против тужене Општа болница „Студеница“ Краљево, коју заступају Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву и Дејан Бабић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 681/21 од 08.06.2021. године, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 681/21 од 08.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 681/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1764/16 од 18.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да јој на име дуга за период од августа 2014. године закључно са јуном 2015. године исплати укупно 336.140,04 динара са законском затезном каматом од 02.10.2018. године до коначне исплате, са означањем сваког појединачног месечног износа, како је то ближе одређено тим ставом изреке, Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 36.023,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 681/21 од 08.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужила да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 19.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права. Предмет тражене правне заштите је исплата новчане накнаде за рад тужиле у надзорном одбору тужене здравствене установе, чији је оснивач Република Србија, у периоду од 04.08.2014. године до 09.06.2015. године. Правилна примена материјалног права у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, а изведеним доказима тужила није доказала висину накнаде.

Према Закону о здравственој заштити („Службени гласник РС“, бр.36/11...5/15), који је био на снази у утуженом периоду, орган здравствене установе, између осталог је, и надзорни одбор (члан 130. став 1.), који има своју надлежност и начин одлучивања (члан 138.), при чему се статутом здравствене установе уређују питања од значаја за рад установе (члан 141. став 1.). Овај закон ни једном одредбом није прописао накнаду за рад у надзорном одбору здравствене установе. Законом о јавним службама („Службени гласник РС“, бр.42/91...83/14), који је био на снази у овом периоду, прописано је да се на оснивање, организацију и рад установа (што се односи и на здравствене установе из члана 3. став 1. овог закона) сходно примењују прописи који се односе на предузећа (члан 12.) - што се у овом случају односи на тада важећи Закон о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр.36/11...5/20). Међутим, ни Закон о јавним службама није прописао право на накнаду за рад у надзорном одбору као једном од органа установе (чланови 16. и 22.). Код изнетог, на здравствене установе се не примењује Закон о јавним предузећима („Службени гласник РС“, бр.119/12 ... 44/14) који је у члану 19. прописао да председник и чланови назорног одбора имају право на одговарајућу накнаду за рад у надзорном одбору. Стога се ни висина потраживања тужиле није могла вештачењем утврђивати на основу Одлуке о критеријумима и мерилима за утврђивање висине накнаде за рад у надзорним одборима јавних предузећа („Службени гласник РС“, бр.102/16 од 20.12.2016. године, која је ступила на снагу 28.12.2016. године), јер се не примењује на здравствене установе.

У конкретном случају тужила није доказала постојање права на исплату тражене накнаде, ни њену висину, па су нижестепени судови закључили да нису испуњени услови за пружање тражене правне заштите тужиле, при чему се посебна ревизија не може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка. Ревизијом тужиле се не указује на постојање другачијих одлука које би указивале на другачији правни став изражен у тим одлукама.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 05.09.2016. године, означена вредност спора је 270.000,00 динара, а након преиначења тужбе од 06.11.2018. године вредност предмета спора је 336.140,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић